

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: سامان احمدزاده

فرستنده: علی مشرف

۱۸ اپریل ۲۰۱۸

بازگشت بزرگ

بار دیگر فلسطین، بار دیگر غزه، بار دیگر کشتار، و بار دیگر مبارزه این خلق قهرمان...

چگونه می‌توان از فلسطین گفت و تکرار مکررات نکرد؟ چگونه می‌توان از این خلق حماسه آفرین و مقاومتش سخن گفت و به دام حمایت‌ها و موضع‌گیری‌هایی که فقط وجدان معذب را برای خواب آسوده آرام می‌کنند نیفتاد؟

هرگاه به فلسطین و مبارزاتش می‌اندیشیم که در طی چندین دهه هرگز دست از مقاومت و ایستادگی برنداشته است درد در رگان جای خون را می‌گیرد.

داستان فلسطین فشرده‌ای است از هر آنچه سرمایه‌داری می‌تواند بر سر

خلق‌های جهان بیاورد: استثمار، استعمار، برده‌داری، شکنجه و کشتار. وظیفه ما قطعاً این خواهد بود که مبارزات این خلق را در چهارچوب نظام سرمایه‌داری جهانی ارزیابی کنیم و از این طریق جایگاه و دوران مبارزاتی آن را دریابیم که خود البته کاری است کارستان؛ چرا که در حال حاضر نه تنها ما داده‌های کافی و دقیقی از فلسطین نداریم، بلکه از درگیری‌های درونی جناح‌های دست اندرکار نیز اطلاعات روشنی در دست نیست. در چنین شرایطی دو وظیفه لاجرم در مقابل ما قرار دارند: تحریم کالاهای تولید شده در اسرائیل و حمایت از جنبش بایکوت علیه اسرائیل BDS و تبلیغ دائم آن، و نیز تلاش دائم برای انعکاس هر چه بیشتر مبارزات خلق فلسطین.

راهپیمائی بازگشت بزرگ، روز ۳۰ مارچ امسال از چند منطقه واقع در غزه به طرف حصار امنیتی که غزه را از دیگر سرزمین‌های فلسطین اشغالی جدا می‌کند، حرکت کرد. این تظاهرات مسالمت‌آمیز یادآور راهپیمائی تاریخی ۳۰ مارچ سال ۱۹۷۶ است که اولین بار در اعتراض به تصمیم اسرائیل مبنی بر مصادره ۲۰۰۰۰ کیلومتر مربع از زمین‌های فلسطین، برگزار شد. این روز سال‌هاست در تاریخ فلسطین حک شده؛ از یک طرف مبارزه‌ای است علیه فراموشی اشغال و از طرف دیگر بزرگداشتی است برای ۶ تنی که آن روز جان خود را از دست دادند. اما امسال این

جنبش آغاز حرکتی است عظیم با پیامدهای غیرقابل پیشبینی که آن را "بازگشت بزرگ" نامیده اند. در اولین روز این راهپیمایی که بیش از ۳۰۰۰۰ نفر در آن حضور داشتند، ۱۵ نفر کشته و قریب به ۱۴۰۰ نفر، به دست نیروهای امنیتی و از پیش آماده اسرائیل، زخمی شدند. یکی از لینک‌های زیر به وضوح نشان می‌دهد که بسیاری از کشته‌شدگان و زخمی‌ها از پشت سر هدف تک تیراندازهای ارتش اشغالگر اسرائیل واقع شده‌اند و باید افزود که بسیاری از آنان مورد اصابت گلوله‌های انفجاری که بعد از ورود به بدن منفجر می‌شوند، قرار گرفته‌اند. جالب اینجاست که این مهمات بنابر قوانین و مقررات بین‌المللی غیرقانونی‌اند و این کمترین دردسری برای "تنها دموکراسی خاورمیانه" (!) ایجاد نمی‌کند. گرچه این اولین بار هم نیست که اسرائیل سلاح‌های گوناگون خود را در فلسطین اشغالی امتحان می‌کند.

نکته دیگر این که بی‌اعتباری روز افزون مقامات رسمی فلسطین، چه در ساحل غربی و چه در غزه و به خصوص عدم توانایی این دو در تشکیل یک دولت "آشتی ملی"، باعث می‌شود که جنبش‌های از این دست هر چه سریعتر وسعت یابند. در عین حال می‌توان نکات مهمی را در بطن این جنبش مشاهده کرد. قبل از هر چیز، این جنبش پیام روشنی است که خلق فلسطین به دولت‌های اسرائیل و امریکا فرستاد مبنی بر این که تمامی اقدامات این دو دولت از سرکوب و شکنجه گرفته تا انتقال سفارت، هیچ کدام مانع ادامه جنبش این خلق نخواهد شد و امریکا باید بداند که هیچ حقانیتی در این زمینه ندارد و انتقال سفارت هیچ چیز را عوض نخواهد کرد. نکته قابل توجه دیگر پیام و شاید بتوان گفت هشدار است از طرف خلق فلسطین به مقامات رسمی فلسطین تا آنها را مجبور به پیشرفت در راه وحدت ملی کند. این جنبش می‌تواند بدین معنا نیز باشد که خلق فلسطین با تکیه به تجربیات خویش دریافته است که توانایی مبارزه مسلحانه مستقیم با اسرائیل را ندارد و کوچکترین توهمی نیز به مذاکرات صلح وجود ندارد، از این رو نسل جوان فلسطین در جست و جوی شیوه‌های جدیدی از مبارزه است. باشد که صرفاً به آرزوی موفقیت برای ایشان بسنده نکنیم و در حد امکان در انعکاس مبارزه آنها کوشا باشیم.

سامان احمدزاده

۱۲ اپریل ۲۰۱۸

آخرین تصاویریست که یاسر مرتجا خبرنگار ۳۰ ساله فلسطینی قبل از کشته شدن توسط سربازان ارتش اشغالگر اسرائیل:

[v=-Z_en9hTLISA&https://www.youtube.com/watch?time_continue=12](https://www.youtube.com/watch?time_continue=12&v=-Z_en9hTLISA)

در زیر فلمی را می‌بینید که سربازان اسرائیل از عملیات خود گرفته‌اند. تک‌تیراندازی که یک فلسطینی بی‌سلاح را نشان می‌گیرد پس از اصابت گلوله و کشته شدن آن شخص با خوشحالی فریاد می‌زند: چه ویدئویی. مادر قحبه، چه ویدئویی! این همان شخصیست که رهبران اسرائیل خواهان اعطاء جایزه به او هستند!

[v=EjTkJIPKj80&https://www.youtube.com/watch?time_continue=7](https://www.youtube.com/watch?time_continue=7&v=EjTkJIPKj80)

پنجشنبه، ۲۳ حمل ۱۳۹۷؛ ۱۲ اپریل ۲۰۱۸

منبع: